

УДК 366.54

Крушницький Р.М.

ПВНЗ "Буковинський університет", м. Чернівці

РЕГУЛЯТОРНІ МЕХАНІЗМИ ОПОДАТКУВАННЯ: РЕАЛІЇ СЬОГОДЕННЯ ТА СВІТОВІ ТЕНДЕНЦІЇ

Анотація. В Україні динаміка податкових надходжень протягом останніх років показує домінування непрямих податків у структурі податкових надходжень, що є ознакою низького економічного розвитку. Оподаткування споживання залишається єдиним стабільним джерелом формування доходів бюджету, але в період військових дій та бідності населення такий підхід призводить до ще більшого зубожіння населення. Реаліями сьогодення є те що постійні зміни до Податкового Кодексу, яких з початку його прийняття було внесено зверх 120 вносять зміни в оподаткуванні міняючи «правила гри». Нестабільність законодавства з питань оподаткування в Україні пояснюється не змінами в економічному середовищі України, а скоріше недосконалістю науково-аналітичного супроводження нормо творення. Забезпечення стратегічної ефективності реформ оснований на децентралізації влади, потребує зосередження уваги на регуляторній функції податків.

Ключові слова: податки, фінансовий механізм та важелі, податок на прибуток підприємств, податок на доходи фізичних осіб, податок на додану вартість, акцизний податок, екологічний податок, рентна плата, мито, адміністративні та економічні санкції.

REGULATORY MECHANISMS OF TAXATION: PRESENT REALITY AND GLOBAL TRENDS

Abstract: In Ukraine, the dynamics of tax revenues in recent years shows the dominance of indirect taxes in tax revenue, which is a sign of low economic development. Taxation consumption remains the only stable source of revenues, but during the hostilities and poverty, this approach leads to more poverty. Today's reality is that permanent changes to the Tax Code, which since its decision was made in excess of 120, changes in taxation changing the "rules of the game." Instability of tax legislation in Ukraine is not due to changes in the economic environment of Ukraine, but rather imperfect scientific and analytical support law drafting. Ensuring the strategic impact of reforms based on decentralization of power needs to focus on the regulatory function of taxes.

Keywords: taxes, financial mechanism and levers, income tax, tax on personal income tax, value added tax, excise tax, environmental tax, rent payment, tax, administrative and economic sanctions.

Постановка проблеми. В період глобалізації економічних трансформацій перед державою гостро постає проблема застосування адекватних податкових механізмів орієнтованих на розвиток конкурентної економіки.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. В останні роки питанням застосування зарубіжного досвіду при побудові вітчизняної системи оподаткування приділялася значна увага відомих науковців. Зокрема у праці Карліна М. І. [1] розглядаються основні податки та порядок їх застосування у США. Структура й особливості функціонування податкових органів у Сполучених Штатах аналізувалися Поповою Л. В. [2], Ткаченко Н. М. [3].

Дослідженню досвіду зарубіжних країн щодо побудови систем оподаткування присвячено працю Андрущенка В. Л. та Данілова О. Д. [4]. Питання організації податкового адміністрування в Україні є надзвичайно актуальним. На жаль, нині в нашій країні ефективність роботи податкової служби в напрямку стимулювання розвитку конкурентної економіки бажає бути кращою.

Метою дослідження є аналіз впливу держави за допомогою податкових механізмів на розвиток конкурентної економіки, дослідження тенденцій та порівняння їх із світовим досвідом.

Основні результати дослідження

В Україні динаміка податкових надходжень протягом останніх років є нерівномірною (табл.1.), варто звернути увагу на домінуванні непрямих податків у структурі податкових надходжень, що у випадку України є ознакою низького економічного розвитку. Зважаючи на невисокий рівень офіційних доходів, оподаткування споживання залишається єдиним стабільним джерелом формування доходів бюджету.

Як видно з таблиці, податки на споживання (ПДВ та акцизний податок) мають значну питому вагу у надходженнях до бюджету. Частка ПДВ за досліджуваний період скоротилася з 40% до 36%, що переважно пов'язано з проблемами в адмініструванні ПДВ. Частка акцизного податку зросла майже удвічі, що пов'язано з кількаразовим підвищенням ставок акцизного податку.

Таблиця 1

Структура податкових надходжень зведеного бюджету України у 2008-2014рр.

Роки Показники	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014
Податкові надходження, млрд.грн.	227164,8	208073,2	234447,7	334691,9	360567,2	353968,1	358967,1
% від доходів зведеного бюджету України	76,3%	76,2%	74,5%	84,0%	80,9%	79,9%	78,8%
Податок на доходи фізичних осіб, млрд.грн.	45895,8	44485,3	51029,3	60224,5	68092,4	72152,1	72453,1
% від податкових надходжень	20,2%	21,4%	21,8%	18,0%	18,9%	20,4%	21,4%
Податок на прибуток, млрд.грн.	47856,8	33048,0	40359,1	55097,0	55793,0	54993,8	37411,1
% від податкових надходжень	21,1%	15,9%	17,2%	16,5%	15,5%	15,5%	11,3%
Податок на додану вартість, млрд.грн.	92082,6	84596,7	86315,9	130093,8	138826,8	128269,3	13283,45

% від податкових надходжень	40,5%	40,7%	36,8%	38,9%	38,5%	36,2%	34,3%
Акцизний податок, млрд.грн.	12783,1	21624,5	28316,1	33919,2	38428,7	36667,8	37667,4
% від податкових надходжень	5,6%	10,4%	12,1%	10,1%	10,7%	10,4%	10,2%

Складено за даними: Україна в цифрах у 2014 році. Короткий статистичний довідник. – К.: Держкомстат України, 2015. Розрахунки автора[5, с.54, 55]

Тому сьогодні спостерігається підвищений інтерес науковців, громадськості в особі політиків та бізнесменів стосовно питань побудови ефективної податкової системи. Висуваються найрізноманітніші напрямки її реформування, часто без необхідної в таких випадках глибокої аргументації. Незважаючи на те, що в українській фінансовій науці приділяється належна увага теоретичним і практичним аспектам податкових реформ, розробки науковців не завжди знаходять відображення у законопроектах, податковому законодавстві й діях уряду. З огляду на це, актуальним є вивчення досвіду податкового регулювання у розвинутих країнах з адаптацією їх до умов України. Необхідно зазначити, що оподаткування країн із ринковою економікою враховує конкретні умови розвитку економіки, традиції народу, рівень розвитку внутрішньої і зовнішньої політики, де склад податкової системи, структурні співвідношення окремих податків значно відрізняються.

В країнах із розвинутою ринковою економікою у створеному національному доході переважають індивідуальні доходи (у США в 1982—2012 роках частка заробітної плати у національному доході становила 73,8%, самостійно одержаних доходів – 6,8%, прибутку корпорацій – 8,6%) [6, с.454]. Тому, частка особистого прибуткового податку значно вища, а податок на прибуток корпорацій не має великого фіскального значення.

Про індивідуальність підходу щодо встановлення таких податків свідчать дані таблиці 2.

Таблиця 2.

Ставки податку на прибуток (доходи) юридичних та фізичних осіб у різних країнах

Країна	Ставка податку на прибуток	Ставка прибуткового податку (податку на доходи фізичних осіб)
США	15–34	14–28
Канада	22–43	24–46
Великобританія	33	25–40
Німеччина	36–50	19–53
Італія	53,2	10–50
Україна	25	13-26

Складено за даними: Фінансово-кредитні методи державного регулювання економіки: монографія / За ред. А.І. Даниленка. – К.: ІЕ НАНУ, 2003. – 415 с. – С. 80; Соколовська А.М. Податкова система держави: теорія і практика становлення. – К.: Знання-Прес, 2004. – 454 с. – С. 425

Наведені дані також ілюструють закономірність світової практики розподілу податків на доходи: на прибутковий податок із фізичних осіб і податок на прибуток корпорацій. Це вважається необхідним для створення сприятливих економічних умов для конкурентоздатності суб'єктів господарювання на глобальних світових ринках. Такий підхід до ролі податку на прибуток корпорацій у більшості розвинутих країн спричиняє зменшення питомої ваги цього податку в податкових надходженнях. На фоні зубожіння населення та військових дій на сході, при хронічно дефіцитному бюджеті будь які зміни «правил гри» в оподаткуванні повинні супроводжуватись глибоким аналізом.

Які ж тенденції прослідковуються в оподаткуванні українських платників податків. Почнемо з того що Верховною Радою України 2 грудня 2010 року прийнято Податковий кодекс України, який введений в дію з 1 січня 2011 року, він містить 20 розділів які увібрали в себе багаторічний досвід оподаткування в Україні.[7] На сьогодні постійно вносяться зміни до Податкового Кодексу, так з початку його введення було прийнято зверх 120 законодавчих актів які вносять зміни в оподаткування. Зокрема в Україні з 1 січня 2015 р. набрав чинності Закон України № 71-VIII “Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законів України щодо податкової реформи”, який був опублікований у спецвипуску парламентської газети “Голос України” від 31 грудня 2014 р. Закон передбачає скорочення податків з 22 до 9, так, до загальнодержавних податків належать:

- податок на прибуток підприємств;
- податок на доходи фізичних осіб;
- податок на додану вартість;
- акцизний податок;
- екологічний податок;
- рентна плата;
- мито.

До місцевих податків належать:

- податок на майно;
- єдиний податок,

До місцевих зборів:

- збір за місця для паркування транспортних засобів;
- туристичний збір.

Місцеві ради обов'язково установлюють єдиний податок та податок на майно (в частині транспортного податку та плати за землю). Окрім того, вони вирішують питання щодо встановлення податку на майно (в частині податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки) та встановлення збору за місця для паркування транспортних засобів, туристичного збору. Установлення місцевих податків та зборів, не передбачених ПКУ, забороняється.

Стосовно змін в оподаткуванні прибутку, то Розділ III «Податок на прибуток підприємств» викладено в новій редакції. Зокрема, уточнено, що об'єктом оподаткування є прибуток із джерелом походження з України та за її

межами, який визначається шляхом коригування (збільшення або зменшення) фінансового результату до оподаткування (прибутку або збитку), визначеного у фінансовій звітності підприємства відповідно НП(С)БО або МСФЗ, на різниці, які виникають відповідно до положень цього розділу. Для платників податку, у яких річний дохід від будь-якої діяльності (за вирахуванням непрямих податків), визначений за правилами бухгалтеру за останній річний звітний (податковий) період перевищує 20 млн грн, об'єкт оподаткування може визначатися без коригування фінансового результату до оподаткування на усі різниці (крім від'ємного значення об'єкта оподаткування минулих податкових (звітних) років). Такий платник податку може прийняти рішення про незастосування коригувань фінансового результату не більше одного разу протягом безперервної сукупності років, в кожному з яких виконується цей критерій щодо розміру доходу. Про це слід зазначити у податковій звітності з цього податку, що подається за перший рік в такій безперервній сукупності років. Якщо платника, який прийняв рішення про незастосування коригувань фінансового результату, в будь-якому наступному році річний дохід (за вирахуванням непрямих податків), визначений за правилами бухгалтеру за останній річний звітний (податковий) період перевищує 20 млн грн, такий платник визначає об'єкт оподаткування починаючи з такого року шляхом коригування фінансового результату до оподаткування на усі різниці. Основна ставка податку на прибуток не змінилася і становить 18%. Згідно з вказаним Законом у січні – грудні 2015 року та січні – травні 2016 року платники податку на прибуток будуть сплачувати щомісячні авансові внески з податку на прибуток підприємств відповідно до пункту 57.1 статті 57 Податкового кодексу України у редакції, що діяла до 1 січня 2015 року. При цьому сума щомісячних авансових внесків за березень – травень 2016 року обчислюється у розмірі не менше 1/12 нарахованої суми податку на прибуток підприємств за 2014 звітний рік.

Що стосується змін в оподаткуванні доходів фізичних осіб, то встановлено такі ставки ПДФО:

- 15% - якщо база оподаткування для місячного оподаткованого доходу не перевищує 10-кратний розмір мінімальної заробітної плати (тобто 12 180 грн);
- якщо ж база оподаткування в календарному місяці перевищує 10-кратний розмір мінімальної зарплати, то до суми такого перевищення застосовується ставка 20 % (раніше було 17%).

До доходу у розмірі до 120 мінімальних зарплат буде застосовуватись ставка 15 %; понад 120 розмірів мінімальної заробітної плати - 20 %. Також вводиться оподаткування так званих пасивних доходів, зокрема, дивідендів, процентів, роялті. Зокрема, ставки податку на пасивні доходи до бази оподаткування встановлюються у таких розмірах:

- 20 % - для пасивних доходів, у тому числі нарахованих у вигляді дивідендів по акціях та/або інвестиційних сертифікатах, що виплачуються ІСІ;

- 5 %- для доходів у вигляді дивідендів по акціях та корпоративних правах, нарахованих резидентами - платниками податку на прибуток підприємств (крім доходів у вигляді дивідендів по акціях, інвестиційних сертифікатах, які виплачуються інститутами спільного інвестування).

Норму пп. 169.1.1 ПКУ, згідно з яким розмір податкової соціальної пільги дорівнює 100 % розміру прожиткового мінімуму для працездатної особи (у розрахунку на місяць) (розд. XIX ПКУ), перенесено на 1 січня 2016 року.

Відносно змін які стосуються податку на додану вартість, то збільшено «поріг» обов'язкової реєстрації суб'єкта господарювання платником ПДВ до 1 млн грн (раніше - 300 тис. грн). Окрім того, передбачено тестовий режим застосування електронної системи адміністрування ПДВ з 1 лютого до 1 липня 2015 року. У розділі XX «Перехідні положення» уточнено, що з 1 лютого 2015 року реєстрації в ЄРПН підлягають всі податкові накладні та Розрахунки коригування (у тому числі які не надаються покупцю, виписані за операціями з постачання товарів/послуг, які звільнені від оподаткування) незалежно від розміру ПДВ в одній податковій накладній/розрахунку коригування. У перехідному періоді до платників податків не будуть застосовувати штрафи за порушення термінів реєстрації податкових накладних в Єдиному реєстрі.

Спрощена система оподаткування передбачає зменшення кількості груп платників єдиного податку з 6-ти до 4-х:

- ✓ перша група - фізособи - підприємці, які не використовують працю найманих осіб, здійснюють виключно роздрібний продаж товарів з торговельних місць на ринках та/або провадять господарську діяльність з надання побутових послуг населенню і обсяг доходу яких протягом календарного року не перевищує 300 000 гривень (раніше - 150 000 грн.);
- ✓ друга група - фізособи - підприємці, які здійснюють господарську діяльність з надання послуг, у тому числі побутових, платникам єдиного податку та/або населенню, виробництво та/або продаж товарів, діяльність у сфері ресторанного господарства, за умови, що протягом календарного року відповідають сукупності таких критеріїв: не використовують працю найманих осіб або кількість осіб, які перебувають з ними у трудових відносинах, одночасно не перевищує 10 осіб; а обсяг доходу не перевищує 1 500 000 грн. (раніше – 1 000 000 грн.);
- ✓ третя група- фізособи - підприємці, які не використовують працю найманих осіб або кількість осіб, які перебувають з ними у трудових відносинах, не обмежена та юрособи - суб'єкти господарювання будь-якої організаційно-правової форми, у яких протягом календарного року обсяг доходу не перевищує 20 000 000 грн.;
- ✓ четверта група - сільськогосподарські товаровиробники, у яких частка с/г товаровиробництва за попередній податковий (звітний) рік дорівнює або перевищує 75 %.

Платники єдиного податку третьої - шостої груп, які перебували на обліку в контролюючих органах до 1 січня 2015 року, з 1 січня 2015 року вважаються платниками єдиного податку третьої групи. Розширено коло осіб, які зобов'язані застосовувати касові апарати, тепер обов'язок застосування РРО поширюється також і на підприємців II та III груп (фізособи) спрощеної системи, крім тих які, здійснюють діяльність на ринках та продаж товарів дрібнодрібної торговельної мережі через засоби пересувної мережі. При цьому мораторій на перевірки стосовно питань застосування РРО такими підприємцями встановлено до 2017 року.

Продовжено дію військового збору до набрання чинності рішенням Верховної Ради України про завершення реформи Збройних Сил України. Уточнено також, що об'єктом оподаткування військовим збором є усі доходи, визначені статтею 163 ПКУ.

Для роздрібною торгівлі підакцизними товарами вводиться акцизний податок. Ставки податку встановлюються за рішенням сільської, селищної або міської ради у відсотках від вартості (з податком на додану вартість), у розмірі 5 відсотків.

Змінено об'єкт оподаткування податком на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки. Об'єктом оподаткування є об'єкт житлової та нежитлової нерухомості, в тому числі його частка.

Пільги із сплати податку передбачено:

- ✓ для квартири/квартир незалежно від їх кількості - на 60 кв. метрів;
- ✓ для житлового будинку/будинків незалежно від їх кількості - на 120 кв. метрів;
- ✓ для різних типів об'єктів житлової нерухомості, в тому числі їх часток (у разі одночасного перебування у власності платника податку квартири/квартир та житлового будинку/будинків, у тому числі їх часток), - на 180 кв. метрів.

Сільські, селищні, міські ради можуть збільшувати граничну межу житлової нерухомості, на яку зменшується база оподаткування, встановлена цим підпунктом. Ставки податку для об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, що перебувають у власності фізичних та юридичних осіб, встановлюються за рішенням сільської, селищної або міської ради в залежності від місця розташування (зональності) та типів таких об'єктів нерухомості у розмірі, що не перевищує 2 відсотків розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року, за 1 кв. метр бази оподаткування.

За престижні автомобілі сплачуватиметься транспортний податок. Об'єктом оподаткування є легкові автомобілі, які використовувалися до 5 років і мають об'єм циліндрів двигуна понад 3000 куб. см. Ставка податку - 25 000 гривень за кожен легковий автомобіль. Транспортний податок сплачується:

- ✓ фізичними особами - протягом 60 днів з дня вручення податкового повідомлення-рішення (податкове повідомлення – рішення вручається до 1 липня);

- ✓ юридичними особами - авансовими внесками щокварталу до 30 числа місяця, що настає за звітним кварталом, які відображаються в річній податковій декларації».

Законом України від 29.12.2014 р. №77-VIII створеноєдиний Фонд соціального страхування шляхом об'єднання Фонду соціального страхування від нещасних випадків на виробництві та професійних захворювань і Фонду соціального страхування з тимчасової втрати працездатності. Фонд соціального страхування України здійснюватиме керівництво та управління загальнообов'язковим державним соціальним страхуванням від нещасного випадку, у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та медичним страхуванням, провадитиме акумуляцію страхових внесків, контролюватиме за використанням коштів, забезпечуватиме фінансування виплат за цими видами соціального страхування та здійснюватиме інші функції згідно з затвердженим статутом. Утримання Фонду здійснюватиметься за рахунок коштів, що надійшли від єдиного внеску, а не за рахунок держбюджету. Кабмін вважає, що це підвищить ефективність управління в сфері зайнятості та соцстрахування, скоротить й оптимізує витрати на управління та спростить обслуговування застрахованих осіб і роботодавців.

Крім того, Закон вносить суттєві зміни до Закону про ЄСВ. Члени сімей фізосіб-підприємців, які беруть участь у провадженні підприємницької діяльності, виключаються з переліку платників єдиного внеску. Підприємці, і на загальній системі і на єдиному податку, зобов'язані платити мінімальний ЄСВ навіть за місяці, в яких вони взагалі не отримували доходів. Збільшуються розміри штрафів:

- ✓ за несплату (несвоєчасну сплату) єдиного внеску - з 10% до 20% від своєчасно не сплачених сум;
- ✓ за донарахування податковою своєчасно не нарахованого ЄСВ - з 5% до 10% від донарахованої суми за кожний повний або не повний звітний період, але не більше 50% від донарахованого ЄСВ.

Крім того встановлено штраф за неподання звіту з ЄСВ - 170 грн (10 н.м.д.г.) і 1020 грн (60 н.м.д.г) за повторне порушення. Роботодавці тепер зобов'язані платити ЄСВ не менше мінімального (розрахований з мінімальної зарплати встановленої законодавством), не залежно від суми нарахованої зарплати. Це, щоправда, не стосується виплат за неосновним місцем роботи. Роботодавці - підприємства та підприємці, які виплачують зарплату або винагороду за договором ЦПХ, - мають право платити ЄСВ (нарахування на ФОП) за ставками з урахуванням понижуючого коефіцієнту (не менш 0,4 для 2015 року), якщо роботодавець дотримується наступних умов:

- ✓ база ЄСВ за період, за який проводиться нарахування, як мінімум в 2,5 рази більше середньомісячної бази нарахування ЄСВ за 2014;
- ✓ середня зарплата по підприємству збільшилася не менше як на 30% порівняно з середньою зарплатою за 2014;
- ✓ середній платіж за працівника (іншу застраховану особу) після застосування коефіцієнта становить не менше 700 грн;

- ✓ середня зарплата по підприємству становить не менше ніж 3-х кратний розмір мінімальної зарплати.

Продовжено мораторій на перевірки бізнесу. Законом України № 71-VIII «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законів України (щодо податкової реформи)» встановлено, що у 2015 та 2016 роках перевірки підприємств, установ та організацій, фізосіб - підприємців з обсягом доходу до 20 млн гривень за попередній календарний рік контролюючими органами здійснюються виключно з дозволу Кабміну, за заявкою суб'єкта господарювання щодо його перевірки, згідно з рішенням суду або згідно з вимогами Кримінального процесуального кодексу України. Проте це обмеження не поширюється з 1 січня 2015 року на перевірки госпсуб'єктів, що ввозять на митну територію України та/або виробляють та/або реалізують підакцизні товари, а також на перевірки дотримання норм законодавства з питань наявності ліцензій, повноти нарахування та сплати податку на доходи фізичних осіб, єдиного соціального внеску, відшкодування податку на додану вартість. Також з 1 липня 2015 року на перевірки платників єдиного податку другої і третьої (фізичні особи - підприємці) груп, крім тих, які здійснюють діяльність на ринках, продаж товарів у дрібнороздрібній торговельній мережі через засоби пересувної мережі, за винятком платників єдиного податку, визначених пунктом 27 підрозділу 10 розділу XX «Перехідні положення» Податкового кодексу України, з питань дотримання порядку застосування РРО. Водночас Законом від 28.12.2014 р. №76 "Про внесення змін та визнання такими, що втратили чинність, деяких законодавчих актів України" встановлено, що перевірки підприємств, установ та організацій, фізичних осіб - підприємців контролюючими органами (крім Державної фіскальної служби України та Державної фінансової інспекції України) здійснюються протягом січня - червня 2015 року виключно з дозволу Кабінету Міністрів України або за заявкою суб'єкта господарювання щодо його перевірки.

Не зрозуміла логіка відміни п. 8 ст. 154, яким передбачалось звільнення від оподаткування прибутку підприємств у межах фактичних витрат, передбачених інвестиційними програмами, які затверджені НКРЕ, на капітальні вкладення з будівництва (реконструкції, модернізації) міждержавних, магістральних і розподільчих (локальних) електричних мереж, електричних станцій, теплоелектроцентралей. Так як зважаючи на сучасний технічний стан енергооб'єктів, можна стверджувати, що ця пільга дуже важлива. Звісно що проблема відсутності дієвого механізму контролю за вивільненими коштами існувала, але її можливо було вирішити не методом повного анулювання пільгового оподаткування а шляхом контролю в режимі „реального часу”. Також не зовсім зрозумілою є відміна пільгового оподаткування відновлювальних джерел енергії, адже Україна має незначний досвід у даній галузі. Враховуючи світові тенденції та системний підхід інтегрованого суспільства до якого прагне наша держава, відміна п. 15 підрозділу 4 Перехідних положень, яким передбачалось до 1 січня 2020 року звільнення від оподаткування прибутку виробників в даній галузі є не логічним.

Висновок. Підсумовуючи сказане можна зробити висновок, що прийняття Податкового кодексу дозволило впорядкувати зміну основних положень базових

законів з оподаткування. Проте, Податковий кодекс України не вирішив усіх проблем, про що свідчать численні зміни які були прийняті з моменту його затвердження, до основних недоліків порядку оподаткування необхідно віднести:

- ✓ неоднозначність визначення і розуміння юрисдикції та компетенції органів державної податкової служби;
- ✓ законодавчі суперечності у визначенні порядку проведення перевірок цими органами;
- ✓ недосконалість механізму оскарження рішень податкових органів, у тому числі і при зверненні до господарського суду;
- ✓ відсутність стимулів для впровадження відновлювальних джереленергії.

Вище вказані зміни вносяться в межах реформування державного устрою та децентралізації в Україні. Нестабільність законодавства з питань оподаткування в Україні пояснюється не змінами в економічному середовищі України, а скоріше недосконалістю науково-аналітичного супроводження нормо творення, яке має застосовуватися як при розробці нових законодавчих актів щодо податків і платників, так і при підготовці змін та доповнень до діючих законів про податки. Забезпечення стратегічної ефективності реформ, в тому числі в напрямку реформування системи оподаткування, потребує зосередження уваги на регуляторній функції податків, запровадження стимулів інвестиційної та інноваційної діяльності підприємств. Стимулювання збільшення обсягів виробництва, зростання ліквідності за рахунок надання податкових субсидій не вирішує проблеми підвищення конкурентоспроможності продукції на внутрішньому та зовнішньому ринках, що є визначальним фактором розвитку у довгостроковій перспективі. Збереження основних макроекономічних диспропорцій, негативного інвестиційного клімату призводить до спрямування підприємствами додаткових коштів на потреби поточного споживання.

Література:

1. Карлін М. І. Фінанси зарубіжних країн : навч. посіб. / М. І. Карлін – К. : Кондор, 2004. – 384 с.
2. Попова Л. В. Налоговые системы зарубежных стран : учеб.-метод. пособ. / Л. В. Попова, И. А. Дрожжина, Б. Г. Маслов. – М. : Дело и Сервис, 2011. – 432 с.
3. Ткаченко Н. М. Податкові системи країн світу та України. Облік і звітність : навч.-метод. посіб. / Н. М. Ткаченко. – К. : Алерта, 2004. – 554 с.
4. Андрущенко В. Л. Податкові системи зарубіжних країн / В. Л. Андрущенко, О. Д. Данілов. – К. : Комп'ютерпрес, 2004. – 240 с.
5. Україна в цифрах у 2014 році. Короткий статистичний довідник. – К.: Держкомстат України, 2015. с.54, 55
6. Соколовська А.М. Податкова система держави: теорія і практика становлення. – К.: Знання-Прес, 2004. – 454 с.
7. Податковий кодекс України // Все про бухгалтерський облік. Спецвипуск. – 2014. – № 17–18.